

delig istandsættelse og vedligeholdelse, herunder tidssvarende modernisering af eksisterende bygninger.

Ejeren af et areal, der er pålagt byggelinier efter vejloven, kan forlange arealet overtaget af vejbestyrelsen mod erstatning, hvis han afskæres fra en udnyttelse af arealet, der er økonomisk rimelig og forsvarlig under hensyn til ejendommens beliggenhed og øvrige beskaffenhed, og som svarer til den udnyttelse, der finder sted af andre tilgrænsende eller omliggende arealer.

Ejeren af et areal, der i ikke uvæsentligt omfang er pålagt byggelinier efter vejlovens § 35 kan tillige begære arealet overtaget af vejbestyrelsen mod erstatning, når byggelinierne hindrer afhændelse af arealet, og der foreligger særlige personlige grunde hos ejeren til at begære arealet overtaget. Særlige grunde vil for eksempel foreligge, hvor en grundejer på grund af en ægtefælles dødsfald, sygdom, alder, familiemæssige eller af andre sociale grunde ønsker at afhænde en ejendom med byggeliniepålagt areal for at flytte til et andet sted.

Såfremt begæringen om overtagelse afslås af vejbestyrelsen, eller der ikke er enighed om erstatningens størrelse, afgøres sagen endeligt af taksationsmyndighederne, svarende til, hvis der var tale om ekspropriation.

Hvis der bliver rejst krav om overtagelse fra grundejere som følge af de pålagte byggelinier i Frederikssundfingern, vil disse krav selvfølgelig blive behandlet efter det regelsæt, som angives i vejloven.

»VVM-screeningsafgørelsen er knyttet til et bestemt projekt, som står umiddelbart for at skulle realiseres. Det må dog erkendes, at screeningen foretages i opstartsfasen af et projekt, og der derfor kan gå en vis tid fra, at bygherren har fået meddelelse om, at et konkret projekt ikke er VVM-pligtigt til, at bygherren er klar til at realisere projektet.

Hvis projektet er VVM-pligtigt og opnår en VVM-tilladelse, vil en sådan VVM-tilladelse skulle udnyttes inden 3 år efter, at den er meddelt – dvs. at projektet skal være påbegyndt inden udløbet af de 3 år, jf. planloven, § 56, stk. 1.

Screeningsafgørelsen bygger dels på oplysninger om projektet og dels på det omgivende miljøtilstand. Afgørelsen er således ikke alene knyttet til projektet, og det må derfor antages, at resultatet af en screening – uanset at projektet ikke ændres – vil kunne blive et andet som følge af ændringer i det omgivende miljø.

Screeningsafgørelsen er ikke en tilladelse og derfor ikke direkte omfattet af planlovens § 56, stk. 1. Det må dog antages, at afgørelsen falder bort, hvis den ikke udnyttes indenfor en rimelig tid – jf. princippet i planlovens § 56, stk. 1.

For så vidt angår spørgsmålet om VVM-myndigheden kan fastsætte et forældelsestidspunkt for screeningsafgørelsen kan det oplyses, at der er ikke i planloven hjemmel til, at myndigheden kan fastsætte et sådant forældelsestidspunkt for screeningsafgørelsen.«

Spm. nr. S 1598

Til miljøministeren (13/1 04) af:

Jørn Jespersen (SF):

»Hvornår forældes en screeningsafgørelse vedrørende et ikke-VVM-pligtigt anlæg automatisk, og kan myndigheden fastsætte et forældelsestidspunkt for en screeningsafgørelse vedrørende et ikke-VVM-pligtigt anlæg?«

Svar (21/1 04)

Miljøministeren (Hans Christian Schmidt):

Jeg har forelagt spørgsmålet for Skov- og Naturstyrelsen, der har oplyst følgende, hvortil jeg kan henvise:

Spm. nr. S 1624

Til justitsministeren (14/1 04) af:

Naser Khader (RV):

»Er det ministerens opfattelse, at kvinder på Færøerne bør have de samme rettigheder m.h.t. abort som danske kvinder, og agter ministeren at se til, at kvinderne på Færøerne får disse rettigheder, nu hvor ministeren har fastslået, at lovgivningen på området vedtages af Folketinget ifølge den færøske hjemmestyrelse fra 1948?«

Begrundelse

Som svar på spørgsmål nr. S 1361 og S 893 har ministeren bekræftet, at den gældende abortlov på Færøerne svarer til den danske lov fra 1956. Dette betyder, at kvinder på Færøerne ikke har